

Sygn. akt **IC 811/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.**

przeciwko **G. T.**

o zapłatę

I. oddala powództwo

II. zasądza od powoda **L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.** na rzecz pozwanego **G. T.** kwotę **3.617,00 złotych** (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dnia 7 kwietnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w zakresie pkt II na rzecz wierzyciela **G. T. (PESEL (...))** przeciwko dłużnikowi **L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. (...)** 752) oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane udzieliły pomocy. Koszty postępowania klauzulowego należne wierzycielowi od dłużnika wynoszą 120zł (słownie sto dwadzieścia złotych).

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne.

Sędzia

S. S.

Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela r. pr. P. O..

Sygn. akt: IC 811/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2016 roku powód L. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanemu G. T. na rzecz powoda, domagając się od pozwanego zapłaty roszczenia w wysokości 10.048,18 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Dochodzone roszczenie powód wywodził z umowy bankowej zawartej między L. Bank, a pozwanym w dniu 16 listopada 2009 roku. Wskutek nie wywiązania się przez pozwanego z przyjętego na siebie zobowiązania kwota należności głównej wraz z kwotą odsetek stała się wymagalna w dniu 3 listopada 2011 roku.

Następnie wierzytelność została zbyta w dniu 19 grudnia 2014 roku na rzecz powoda (oznaczonego dawniej jako (...)).

Powód poinformował pozwanego o dokonanej cesji i zmianie wierzyciela wskazując nowy rachunek bankowy do spłat

Na dochodzoną kwotę składały się;

- należność główna w kwocie 5.674,11 złotych,
- odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela – 1.061,45 złotych,
- odsetki karne naliczone za opóźnienie w spłatach zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela – 2.471,16 złotych
- odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda od dnia 20 grudnia 2014 roku do dnia 5 grudnia 2016 roku w kwocie 841,16 złotych

Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

/pозew, k. 2-3/

Wskutek pozwu w dniu 3 lutego 2017 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

/nakaz zapłaty, k. 29/

Pozwany od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym wywiódł sprzeciw, wnosząc o oddalenie pozwu w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu

Pozwany podniósł zarzuty:

- braku legitymacji czynnej powoda,
- nie udowodnienie istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem,
- nieważności umowy bankowej,
- braku przekazania przez wierzyciela pierwotnego pozwanemu środków pieniężnych,
- brak wykazania wysokości odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego,
- przedawnienie roszczenia.

W szczególności w zakresie dotyczącym zarzutu przedawnienia pozwany wskazał, iż skoro zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 3 listopada 2011 roku, a pozew został wniesiony w dniu 28 grudnia 2016 roku roszczenie uległo przedawnieniu.

(vide: sprzeciw, k. 70-79)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany G. T. zawarł w dniu 16 listopada 2009 roku w G. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 6.166,36 złotych na okres od dnia zawarcia umowy do dnia 15 listopada 2013 roku.

/ **dowód:** umowa pożyczki gotówkowej, k. 6-7

Na podstawie umowy z dnia 19 grudnia 2014 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zbył wierzytelność wynikającą ze wskazanej powyżej umowy pożyczki na rzecz (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjnego Zamkniętego w K. (obecna nazwa L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Fundusz Inwestycyjnego Zamkniętego w K.). W treści załącznika wskazano, iż w związku z wierzytelnością pozwanego został wydany w dniu 28 czerwca 2012 roku bankowy tytuł egzekucyjny.

(dowód: wyciąg umowy przelewu i załącznika do niej, k. 8-9)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zaoferowanych przez stronę powodową, w postaci umowy pożyczki oraz wyciągu z umowy cesji wierzytelności. W ocenie Sądu powyższe dokumenty należy uznać za wiarygodne, albowiem wbrew twierdzeniom strony pozwanej nie stanowią one kserokopii, ale odpisy lub wyciągi dokumentów i stanowią potwierdzenie okoliczności, które wynikają z ich treści, to jest w przypadku umowy pożyczki – stanowią potwierdzenie zawarcia tej umowy i warunków w niej ustalonych, zaś w przypadku umowy cesji wierzytelności stanowią potwierdzenie przejścia wierzytelności na stronę powodową.

Pozostałe dokumenty – to jest zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności jak również wezwanie do zapłaty stanowiły kserokopie dokumentów, skoro zaś pozwany zakwestionował formę tych dowodów w sprzeciwie, a powód nie złożył odpisu tych dokumentów należało uznać je za niewiarygodne.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 117 § 1 KC stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie z normą wyrażoną w art. 118 KC jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W niniejszej sprawie roszczenie banku związane jest, jak trafnie podniósł pozwany, z prowadzeniem działalności gospodarczej, wobec czego zastosowanie do przedmiotowego roszczenia ma przepis wskazujący na trzyletni termin przedawnienia.

Z kolei w myśl art. 120 § 1 KC bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Z treści złożonego w pozwie oświadczenia powoda wynikało, iż wierzytelność banku, zbyta następnie na rzecz powoda stała się wymagalna z dniem 3 listopada 2011 roku.

Z kolei z treści umowy pożyczki wynika, iż została ona udzielona do dnia 15 listopada 2013 roku.

Z załącznika do umowy cesji wierzytelności wynika zaś, iż w stosunku do wierzytelności powoda wydano (...) w dacie 28 czerwca 2012 roku.

Skoro zatem powództwo zostało wytoczone w dacie 28 grudnia 2016 roku wierzytelność dochodzona pozwem jest wierzytelnością przedawnioną.

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo.

Ponadto należy zwrócić uwagę, iż w części zasadnym był zarzut strony pozwanej niewykazania wysokości należnych powodowi odsetek – w zakresie dotyczącym odsetek umownych. Strona powodowa nie wskazała sposobu naliczania tych odsetek, nie wskazała okresów za które były naliczane, ani też wysokości stopy procentowej. Zasadnie również pozwany powołał się na brak dowodu przekazania środków pieniężnych pozwanemu, albowiem ze złożonych dokumentów taka okoliczność nie wynika, zaś powód nie przedstawił również historii obsługi pożyczki, z której wynikałoby, iż pozwany choćby częściowo spłacał wierzytelność.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 o kosztach postępowania orzeczono w punkcie II wyroku obciążając stronę przegrywającą – to jest powoda kosztami procesowymi strony pozwanej – w tym wynagrodzeniem pełnomocnika procesowego liczonego według wartości przedmiotu sporu. .